

POLÍTICA MUNICIPAL

La fredor de passar a l'oposició

Alcaldes gironins que han estat derrotats a les urnes o per pactes posteriors expliquen com se senten en el paper actual

EL PUNT / Girona
● Aritmètiques alternatives o senzillament derrotes provoquen sovint, després dels resultats electorals, el pas de ser la

primera autoritat municipal a ser un regidor a l'oposició. Com es viu el pas de governar a haver de fiscalitzar un govern? De tenir tota la informació, a queixar-te

que no en disposes? És un procés que han viscut en primera persona els exalcaldes recents de Salt, Caldes de Malavella, Roses, Blanes, Llagostera, Anglès, Castelló

d'Empúries i Tossa de Mar. No són els únics de la demarcació que s'hi han trobat, només alguns exemples de com se sent la fredor de la cadira de l'oposició.

Josep Marigó. EXALCALDE DE BLANES (PSC)

«Joan Puig va ser una creu que vaig arrossegar tres anys»

JORDI COLOMER / Blanes
● Josep Marigó (PSC) va perdre l'alcaldia de Blanes, tot i ser el més votat, perquè finalment Esquerra va decidir donar suport al govern CiU-PDB-PP.

–S'esperava haver d'estar a l'oposició, aquest mandat?

–«Després que en el mandat anterior es fes molta feina, tot i el soroll, després de les eleccions en què la ciutadania ens va tornar a votar, i som el grup majoritari, i després de l'acord obtingut amb EUiA-ICV per formar govern estable en minoria, creïem que érem la millor opció per a Blanes. Evidentment, hi havia la possibilitat que es conformés una altra majoria de tots contra algú. Aquesta és la llàstima.»

–Canviaria algunes coses de la seva etapa d'alcaldia?

–«Segur. Sempre es poden canviar coses. Probablement haviem d'haver explicat més bé la feina feta a la gent. El problema va ser, també, haver tingut tanta paciència amb Joan Puig i amb ERC. Aquesta va ser una creu que vaig estar arrossegant durant tres anys, i que em va frenar en moltes qüestions. Ara no sóc alcalde per haver-me enfrontat a aquest problema i haver-lo resolt.»

–A l'oposició és més difícil fer-se sentir?

–«Sí, és cert. Es passa, en un segon, de tenir al teu abast tota la informació a no tenir-la. En el cas actual de Blanes, la veritat és que com que la feina feta per l'actual govern és més aviat limitada vivim moltíssim del coneixement dels nostres quatre anys de govern. Ara bé, el govern actual no ens facilita la més mínima informació. D'això ens n'hem queixat reiteradament. Dit això, assumim i assumirem el temps que calgui el paper d'oposició.»

–Entenc que no els donen tota la informació que demanen?

–«No, de cap manera. El cas més paradoxal va ser durant l'execució del pressupost del 2008, quan els demanàvem els estats d'execució pressupostària i no en vam obtenir cap al llarg de tot l'any, fins que va ser una evidència que hi havia un desfasament econòmic de 5,4 milions d'euros. S'hagués pogut arreglar aquest desfasament? Probablement, sí, en alguna part; totalment, potser no, perquè hi havia despeses compromeses, i això ho entenem. El que passa és que la informació és una eina bàsica per poder exercir responsablement la política. De les regidories del PDB ens costa molt obtenir cap

mena d'informació. D'altres departaments, com ara Urbanisme, en tenim una mica més, i a Hisenda ens canvien els papers cada dos per tres; no hi ha una informació fiable.»

–Entén les crítiques que li feien quan governava?

–«Una crítica que em van fer durant tres anys va ser que jo no prenia decisions. Que era una persona de bones paraules però que no prenia decisions. Això va canviar quan vaig prendre la decisió d'expulsar ERC del govern. Penso que de les debilitats del govern que jo presidia se'n feia bandera i es deia, per exemple, que Blanes era bruta, l'oposició només repetia que Blanes era bruta. Nosaltres els dèiem que feien un flac favor a Blanes, i ara nosaltres no ho comentem en excés, ho diem i no ho repetim, tot i que Blanes està pitjor que mai en aquest sentit. Per mi, les crítiques que em feien m'ajudaven per tirar endavant, i no per dir 'i tu, més'. Les veia com a opinions de la gent per veure si havia de canviar.»

–Té més temps lliure, ara?

–«Doncs, no gaire. Perquè sí que és cert que des del punt de vista municipal les obligacions del dia a dia han disminuït substancialment, però tinc una nova responsabilitat a l'organisme autònom de salut pública de la Diputació, i això fa que fa que tingui molta feina.»

–Es tornarà a presentar?

–«Bé, si els meus companys em donen suport, sí. La ciutadania, en les últimes eleccions, va aprovar la nostra gestió, no ens va donar un excel·lent però sí un aprovat alt, perquè vam tornar a ser el grup més votat. Jo em sento amb forces i en tinc ganes; i ara, molta més experiència.»

Carles Pàramo. EXALCALDE DE ROSES (CIU)

«No em queda ni un bri de nostàlgia d'aquella època»

MAR VICENTE / Roses
● Li ha canviat molt la vida, ara que ja no és alcalde de Roses?

–«Sí, és més personal, més íntima, més lliure. En no tenir tantes obligacions, la sensació principal és de llibertat. Han estat catorze anys en què he sumat les obligacions de Diputació i Ajuntament. Havia arribat a comptar fins a tres setmanes seguides sense disposar de ni un dia lliure. Ara me'n faig creus. Quan hi era ho trobava normal, i no ho és. Valoro més poder estar una estoneta tot sol o anar-nos-en al cine, amb la meua dona, quan volem.»

–S'ha acostumat bé a la baixada del ritme de feina?

–«A treballar, hi estic acostumat des dels onze anys. Sempre he fet més d'una jornada i encara he tingut temps per a la família, els amics i unes quantes associacions culturals o esportives. Em va molt bé la tranquil·litat, però al meu costat no s'està mai parat.»

–Com és un dia de Carles Pàramo, ara que també s'ha jubilat?

–«Això de la jubilació és una gran cosa, però sort que ja m'havia acostumat a un ritme més baix des de fa dos anys i la disminució d'activitat ha estat gradual. Al matí, una hora d'exercici, i la resta del dia, un munt de coses: ajudar la filla i la dona, llegir premsa, navegar per internet, escriure, fer feina d'oposició, parlar amb la gent de CiU, anar a la platja, cuinar, alguna petita sortida amb la barca d'algun amic, anar al port a esperar l'arribada dels pescadors, i tot marcant jo el ritme.»

–Com se sent quan entra a l'ajuntament de Roses?

–«Al principi se'm feia estrany, i això va durar uns quants mesos, però passat el primer any hi vaig amb tota normalitat. D'aquella etapa no queda ni un bri de nostàlgia; deu ser per la llibertat de què ara dispenso i perquè m'agrada mirar cap al futur.»

–Quina visió té del municipi?

–«La visió que en tinc, des de l'oposició, no ha canviat gens. Continuem pensant que un Roses positiu i assenyat és possible. Això sí: pateixes per allò que havíem fet i veus que es deixa degradar, i et fa patir veure com es perd el temps, que les oportunitats s'escapen i que la gent ho paga o ho pagarà.»

–Què li diuen els rosincs i rosinques pel carrer?

–«'Quan tornes?'»

–Canviaria alguna cosa de quan era alcalde?

–«I tant! Cal fer l'impossible per

tenir temps per parlar amb tothom, inclosa l'oposició; serà una qüestió *sine qua non*. La democràcia participativa ha de ser possible.»

–Ara entén les crítiques que li feien des de l'oposició?

–«Sí però no. Entenc que es fes crítica, però no és just fer-ne sense tenir un projecte alternatiu. S'està veient cada dia. Nosaltres fem crítica però estem avalats per la feina feta i per la capacitat d'entendre la gent. Roses ha crescut i nosaltres hi érem, i han obrat malament fent les coses només per contradir-nos.»

–I com és la relació amb el govern de Magda Casamitjana?

–«La relació és inexistent. S'han agafat molt malament que jo hagi continuat com a regidor a l'Ajuntament. La meua presència els incomoda; els ciutadans comparen, i això els enutja. No em responen, m'ataquen i miren de fer mal amb qüestions irrelevantes però de caràcter personal; volen continuar vivint dels rèdits de la campanya de descrèdit que varen engegar fa tres o quatre anys.»

–Té la informació que demana?

–«Ara mateix tenim un munt d'escrits entrats sense resposta. Un d'important fa tres mesos que el vam demanar, i encara no ens han deixat veure un seguit d'informes encarregats i pagats. Als plens varen anunciar que ens permetrien fer una segona intervenció en l'apartat de precs i preguntes, i no han complert.»

–Es tornarà a presentar?

–«La resposta, ara mateix, és sí.»

@ Vegeu l'entrevista sencera a www.elpunt.cat

POLÍTICA MUNICIPAL

Lluís Postigo. EXALCALDE DE LLAGOSTERA (ICV)

«Dormia amb la llibreta al costat del llit»

DAVID BRUGUÉ

● Dorm més tranquil?

—«Ostres, i tant! D'alcalde n'ets tot el dia, tots els dies, i he de reconèixer que per mi era malaltís. Era al llit i anava donant voltes, i a vegades dormia amb la llibreta al costat per anar apuntant les coses que se m'acudien sobre aquell tema o aquell altre.»

—S'acaba perdent la perspectiva? Es magnifica tot massa?

—«Potser sí. També és veritat que jo vaig tenir una situació complicada, sobretot per les desavinences que vam tenir amb el PSC. I al final de mandat ERC tenia clar que es presentava pel seu compte, i això va significar que a la part final l'alcalde actuava amb un suport al carrer mínim.»

—Així va disfrutar més el primer mandat que el segon.

—«Totalment. També hi vam viure situacions complicades, però el segon va ser més dur.»

—Havent estat alcalde, entén millor el paper dels seus predecessors?

—«Probablement. Jo és que he passat per totes les fases. Primer vaig estar quatre anys a l'oposició, que van ser un gran aprenentatge. Després govern i ara oposició. Jo valoro més, tot i els enfrontaments i les polèmiques que vam tenir, l'actitud i les ganes de la Pilar Sancho que les de l'actual alcalde, que personalment no em mereix confiança.»

—Es penedeix d'alguna cosa?

—«No. Tot és millorable, però assumeixo el que vam fer al govern.»

—I alguna cosa de què se senti orgullós?

—«Molta gent ens diu que vam ser ximplers perquè vam deixar una situació a l'actual govern molt positiva, amb projectes plantejats i una economia prou sanejada. Estic orgullós per exemple de la remodelació del nucli antic, que vam plantejar nosaltres i que el nou govern ha tingut l'encert de tirar endavant.»

—Sent nostàlgia del càrrec?

—«No. Alguna vegada m'he hagut de sentir dir de l'actual alcalde que no ho he paït, però jo crec que ho he fet i que a més, des del punt de vista personal, m'ha anat perfecte.»

—Què li ha costat més: passar d'oposició a govern o a la inversa?

—«De l'oposició al govern, perquè la feina que representa governar és molta.»

—Què li diu la gent al carrer?

—«Hi ha molta gent que et dona ànims i et recorda de quan eres alcalde, i això és gratificant. I també crítiques al govern.»

—Sent oposició s'és més crític i sent govern s'és més autocomplaent?

—«No, almenys en el nostre cas. L'Entesa va ser molt crítica amb ella mateixa, més fins i tot del que ho era l'oposició.»

—Se sent sol?

—«No. La veritat és que amb el grup que hem articulat a ICV potser és el cop que he estat més còmode, que és més fàcil.»

—Es torna a presentar?

—«Avui, amb un grup de gent a darre-re, diria que sí, encara que sabés que tinc poques possibilitats de governar.»

@ L'entrevista sencera, a www.elpunt.cat

Marcel Vila. EXALCALDE DE CALDES (ERC)

«L'alcaldia, no la tens en propietat»

ANNA PUIG / Caldes de Malavella

● Com ha estat el pas de l'alcaldia a l'oposició?

—«No ha estat traumàtic. Els alcaldes han de ser conscients que un dia deixaran de ser-ho i es convertiran en exalcaldes. Però entenc que, per l'actual govern, és un problema tenir un exalcalde a l'oposició, per l'experiència acumulada i el coneixement de les interioritats de l'Ajuntament. Per contra, totes les crítiques van dirigides a l'exalcalde. Tots els problemes sempre són culpa de la gestió de l'anterior govern.»

—Entén millor les crítiques que li feien quan governava?

—«La situació no és comparable. Ens vam quedar en minoria en una època pròxima a les eleccions i va ser un període molt convuls i complicat, ja que l'oposició volia boicotejar. M'agradaria haver tingut una oposició com la que hi ha ara, no gens destructiva, en què, dins el ventall divers d'idees, la majoria de temes s'intenten consensuar.»

—Ara viu amb més tranquil·litat?

—«Pel que fa al temps lliure, hi ha un canvi brutal. Ser alcalde és tenir el càrrec gairebé 24 hores al dia. Com a màxim responsable has de tenir coneixement de tot el que succeeix. El poble no entén que no sigui així. I també has de ser pròxim, has de trepitjar carrer. En canvi, quan estàs a l'oposició no hi ha tanta exigència; la gent no s'acosta tant perquè, com és obvi, primer busquen que el govern els solucioni el problema. La nostra feina ara és fer un marcatge al govern i recollir les queixes de la gent del poble.»

—Quin sentiment té en veure que un altre ocupa el despatx de l'alcaldia?

—«Mai no he tingut un sentiment de pertinença. L'alcaldia, no la tens en propietat. I no tinc la sensació que el despatx de l'alcaldia fos meu. I més encara perquè, amb el canvi de govern, es va estrenar un nou ajuntament i ara és com si anés a una casa nova.»

—Li queden ganes de tornar-s'hi a presentar, després de 14 anys en la política municipal?

—«Quan has tingut una activitat frenètica, a nivell personal et plantejes moltes coses. Però és la secció local la que té la decisió final.»

—Crec que es valora la figura de l'exalcalde?

—«Quan tens el càrrec, la gent t'atribueix una notorietat que jo sempre he volgut desmitificar. I crec que es valora més la figura de l'exalcalde quan deixes la política. La gent sap valorar el sacrifici, a banda del fet que la gestió hagi estat millor o pitjor. I no parlo del meu cas personal: crec que aquesta experiència, en un marc de participació, s'hauria de tenir en compte.»

—Canviaria alguna cosa del seu pas per l'alcaldia?

—«Hauria volgut aconseguir més entesa, que no n'hi havia amb tothom.»

J. Torramadé. EXALCALDE DE SALT (CIU)

«Enyoro el que podia fer des de l'alcaldia»

MONTSE BARRERA

● Des de l'oposició, el que més critica del govern és la gestió en seguretat i economia. És que vostè ho feia millor quan governava?

—«Crec que sí. En seguretat vam passar de 30 a 50 policies i vam demanar més mossos. Ara no veig un gest del govern; no pot ser que només hi hagi 2, 3 o 4 policies com a màxim a les nits. En economia, els números canten: l'any passat es va tancar un pressupost en què s'havien previst uns 4 milions d'euros més d'ingressos del que es preveia recaptar, i aquest any la diferència com a mínim serà de 2 milions d'euros.»

—L'actual govern facilita més que no va fer vostè la feina de l'oposició?

—«En això no hi ha gaires diferències. Una altra cosa és la participació de l'oposició per poder ajudar. Nosaltres teníem la voluntat clara de fer participar l'oposició, i a més ens hi vèiem obligats per la situació de minoria, però ara el govern té majoria i, en projectes en què podríem aportar alguna cosa, s'estimen més dir: '9+2 = 11 regidors, ja som prou.'»

—Sovint ha qüestionat el lideratge d'aquest govern. Com ho feia vostè?

—«Considero que tornem a estar molt supeditats al ritme que marca Girona. Hem perdut oportunitats de fer pressió renunciant a temes com ara la possibilitat de tenir una facultat de ciències de la salut. No pot ser que qui ha de posar-hi els terrenys digui que els de Girona són millors, per exemple.»

—La transparència en els temes de govern és la mateixa ara que quan era alcalde?

—«Només un exemple: ara els ciutadans de Salt no poden conèixer les actes dels plens perquè el govern les té segrestades amb l'excusa que és una recomanació que es va fer per a la protecció de dades.»

—Darrerament la tensió als plens ha baixat. El seu govern era més discret?

—«La crispació la porta en un percentatge molt important el govern quan no sap què respondre a les nostres preguntes i es posen nerviosos. En lloc d'argumentar sobre el que se li pregunta, les respostes solen ser a títol personal, i això és el que provoca crispació.»

—Les acusacions de manca d'idees i planificació que ha fet al govern se les pot aplicar a vostè?

—«El que ha fet aquest govern fins ara és execució d'obres projectades per nosaltres, totes. Ara, el govern que entri no sé què podrà fer, perquè no hi ha res planificat.»

—Reconeix alguna deficiència del seu govern?

—«Sí. La més important, la comunicació amb el ciutadà. Vam fer molt, però potser no ho vam explicar prou bé.»

—Enyora l'alcaldia?

—«Enyoro el que podia fer des de l'alcaldia. Quedaven 4 anys per poder fer coses importants que s'han parat.»

@ Vegeu l'entrevista sencera a www.elpunt.cat

